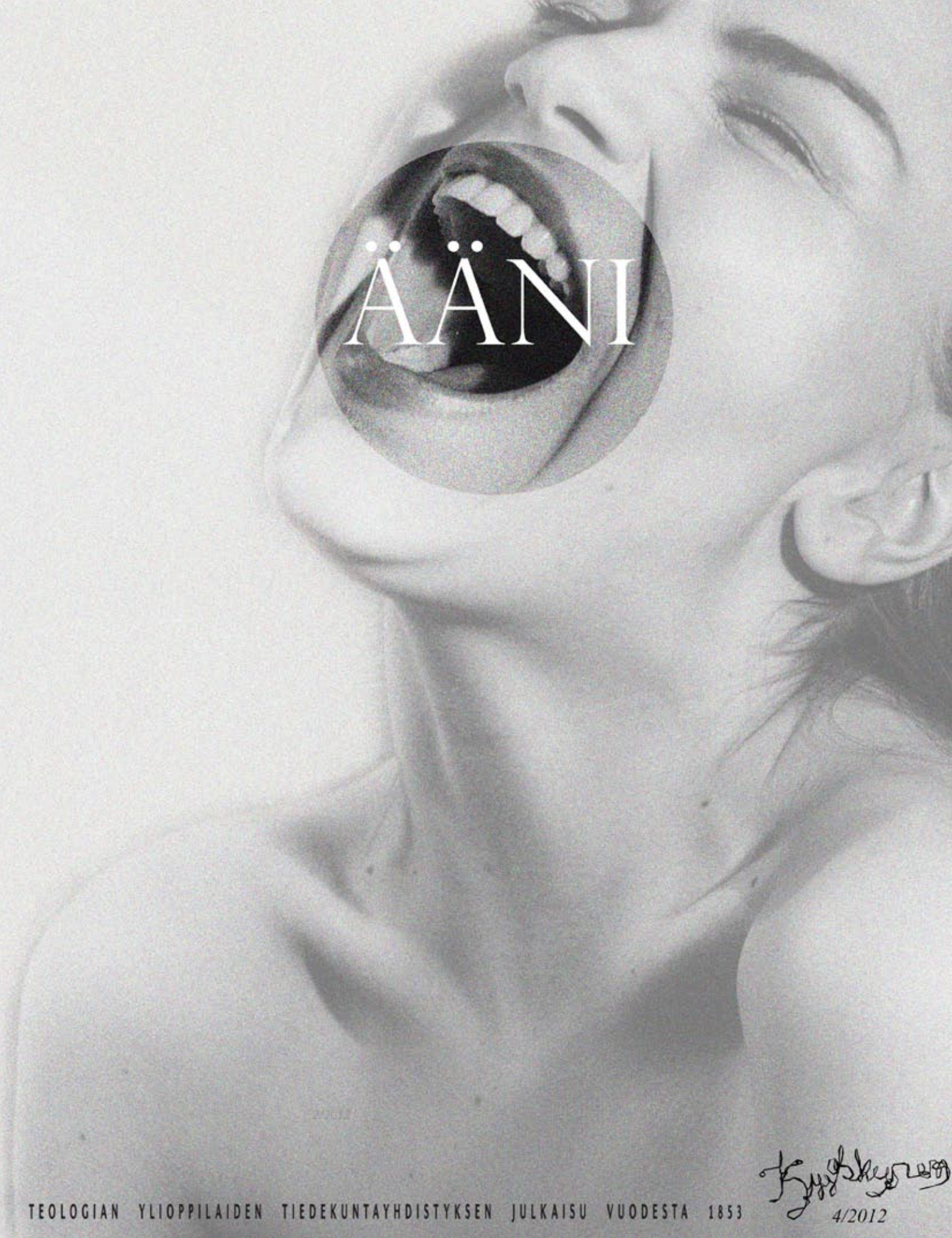

ÄÄNI

Pääkirjoitus – s.4

Vastamainos– s.5

Puheenjohtajan palsta – s.6

Leipäjonosta ei jäänyt murua – s.7

Anna Hiekkataipaleen hengenseikkailut – s.10

Kuvia kumartelematon – s.12

A3 - Nyt keskitytään muotoiluun – s.20

Retropelikorneri – s.21

Kolumni:

Kupponen Retaleen seurassa – s.22

Ryhmäkuva – s.23

Naisilta tytöille
(ja miehiltä pojille) – **s.15**

Tavuja, loitsuja, räppiä – **s.16**

Digitaalinen
peukkupaikka vastaa! – **s.18**

Ei niin kauan
aikaa sitten – **s.19**

Leioutti tiimi -

Heidi Rautalahti, Sofia Lomakka,
Ilkka Villikka ja Antti Virtanen

Kansi - Sofia Lomakka

Kyyhkynen

Teologian Ylioppilaiden
Tiedekuntayhdistyksen
julkaisu vuodesta 1853

- 159. vuosikerta
- ISSN 0356-2247
- http://www.tyt.fi
- kyyhkynen@tyt.fi

Päätoimittaja:

Heidi Rautalahti
(heidi.rautalahti@helsinki.fi)

Toimitussihteeri:

Joonas Rajatalo
(joonas.rajatalo@helsinki.fi)

Kuvittaja/taittaja/ilme:

Ilkka Villikka (@helsinki.fi)

Kuvittaja: Sofia Lomakka

Toimitustiimi: Anna Hiek-

kataipale, Antti Virtanen, Ella
Luoma, Isto Peltomäki, Mari
Damskägg, Marjo Myrskyläi-
nen, Matias Koponen, Mimosa
Myllärniemi, Minna Mauno,
Olli-Pekka Toivanen, Peter
Tornainen, Terhi Hannola,
Tuomas Salo, Milla Purosalo.

Ilmoitusmyynti:

Katariina Manelius,
Minna Mäkitalo,
Jukka-Pekka Kantala
(talous@tyt.fi)
Vuosikerta 13 €
Tilaukset:
kyyhkynen@tyt.fi
Irttonumeron arvo 3 €

Toimituksen osoite:

TYT / Kyyhkynen,
PL 33
00014 Helsingin yliopisto
Painos 1400 kpl
Painopaikka:
Kopio Niini Oy, Helsinki
**Tämä julkaisu on saanut
HYY:n järjestölehtitukea**

Kopio Niini kannustaa Kyyhkyä lentoon

Meiltä saat tulostus- ja painopalvelut

- suuret julisteet
- kutsut, käyntikortit
- esitteet, lomakkeet
- lehdet, kirjat
- roll upit ja kuvavuodet
- graafinen suunnittelupalvelu

Myös rakennuspiirustuspalvelut!

KOPIONIINI

www.kopioniini.fi

KOTIMAA -lehden erikois- tarjous Teologian opiskelijoille.

Hyvä opiskelija,

Sinulla on tulevaisuus edessä, mutta millainen?
Lukeminen on yksi tapa valmistautua siihen. Kotimaa-lehti päivittää joka
torstai koko kirkon kuulumiset, avarasti ja tuoden esille eri näkökulmia.
Lehti syventää verkko uutiset ja arvioi tapahtumien merkityksiä. Kotimaa
katsoo tulevaisuuteen. Kirikko on lähivuosina suurissa muutospaineissa.
Kotimaa kertoo mihin suuntaan se muuttuu. Kotimaata lukemalla sinulle
avautuu myös realistinen kuva kirkosta työnantajana.

Lisäksi lehti kertoo yhteiskunnan keskeisistä muutoksista, tarjoaa äänen
sen heikoimmille jäsenille sekä tekee päättäjille vaikeita kysymyksiä.
Kotimaa seuraa uskonnollista kehitystä Suomessa ja maailmassa. Lehti
raportoii ihmisoikeuksien toteutumisesta ja uskonnonvapauskysymyksistä.
Lisäksi Kotimaasta löytyy tasokasta keskustelua, laajoja reportaaseja ja
kiinnostavia haastatteluja. Evankeliumia ja huumoria. Lehti jakaa tietoa ja
esittää väitteitä.

Tilaajalahjana lähetämme Sinulle yllätyskirjan.

Mari Teinilä

Mari Teinilä
päätoimittaja

Tarjous koskee uusia tilaajia ja voimassa 31.5.2012 saakka. Tarjous koskee vain Suomeen lähetettäviä tilauksia. Ulkomaisiin tilauksiin postikulut. Tilauksen aikaa seuraa
vasta mahdollisesta numerosta ja päättyy automaattisesti tilauksen loputtua. Alle 18-vuotiailla täytyy olla lupa lehden tilaukseen. Osoitteita ja puhelinnumereita
voidaan käyttää ja kuvittaja suostuu suostumallaan henkilötietojen luovuttamiseen. Tilauksen kausikauden ajaksi tilattavien sanoma- tai aikakauslehtien verokanta on
9 % 1.1.2012 lähtien ja digilehden 23 %.

4 kk
22€
(norm. 52,32 €)

Alle
puoleen
hintaan!

PS. Opiskelijalla rahat ovat usein vähissä. Jos Kotimaa tuntuu kuitenkin kiinnostavalta,
niin vinkkaa vanhemmillesi tai kummeillesi tästä tarjouksesta lahjaideana.
Tilaus maksetaan yhdessä erässä ilman laskutuslisää.

Kevään erikoistarjous Teologian opiskelijoille
4 kk vain 22 €. (norm. 52,32 €)

➔ Soita **020 754 2333** (lankaverkosta 8,21 snt/puhelu + 6,9 snt/min, matkapuhelimesta 8,21 snt/puhelu + 14,9 snt/min)

➔ tai laita sähköpostia osoitteeseen **tilauspalvelut@kotimaa.fi**
Mainitse tilausta tehdessäsi tunnus "TEOL-opisk."

Ääneen

Uskonnonopetuksesta käytävän keskustelun on muututtava. Aihe on viime vuosina viskattu nyrkkeily-säkkiin kerjäämään trendihakuisia pikkuanarkistisia lyöntejä. ”Uu, sun mielestä teologia ja uskonto pois kouluista – ootpa uskalias!” ”Nyt pelastetaan ne lapset.”

Seis! Ei toisteta virheitä eikä muistella ennen vuotta 2003 annettua uskonnonopetusta. Uskonnonopetus ei ole tällä hetkellä herätysvimmaisten varhaisvanhusten paatosta tai valmiiksi luotujen arvoasetelmien lataamista. Uskonnonopetus on ihmisoikeuskasvatusta ja opetusta yhteisestä kulttuuriperinnöstä. Uskonnonopetus on kasvatusta suvaitsevaisuuteen, eettiseen pohdintaan ja maailmanuskontojen kohtaamiseen. Uskonnonopetus opettaa yleisinhimillisestä ilmiöstä. Päämäärä on avata dialogi oman itsensä ja maailman välille. Ei evätä tätä tulevilta koululaisilta.

Minusta tulee uskonnonopettaja. Me käymme Helsingin yliopistossa tarkan seulan ennen pedagogisten opintojen aloittamista. Epäilijöille sanottakoon, että pääsykoe sisältää kolmen haastattelijan tenttauksen. Ketä tahansa ei pääsetä puhumaan maailmankatsomuksellisista näkemyksistä julkisesti. Kun katson syksyn ainedidaktiikan ryhmäämme näen, että olemme hyviä tyyppejä, idearikkaita ja tasa-arvoisia – tähän meitä koulute- taankin.

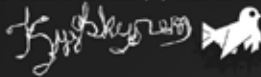
Entä tulevaisuus? Ei ole pois-suljettua, että tulevat koululaiset istuisivat vielä yhteisillä uskon- totiedon tunneilla. Oman uskonnon- opetuksen eriyttävän nykyluonteen vuoksi, oppilaiden sekoittaminen voisi koskella monia yhteiskunnan kannalta edullisia kasvatuksellisia lopputulemia. Monikulttuurinen il- mapiiri kouluympäristössä toisi eri perinteet lähelle oppilasta. Islamin pienryhmäopetuksen ja ev.lut. uskonnon opetuksen ryhmät oppisivat yhdessä uskonnoista. He oppisivat toisistaan.

”Hei ope, mites tää...?” kysyi kasiluokkalainen poika opetus- harjoitteluni viimeisellä oppi- tunnilla. Vastasin: ”Mitä sinä itse ajattelet?” Opetuksessa pyrin erityisesti keskustelemaan oppilaitteni kanssa moraalisisista ja eettisistä ongelmista, niin kuin me kaikki uskonnonopetta- jaopiskelijat ja tulevat ammat- tilaiset teemme. Keskustelevan asenteen promoaminen tilanteiden ratkaisussa on arvo, jota me pi- dämme esillä. Puhutaan ääneen ja yhdessä.

Minua kutsuttiin myös opeksi – paras kiitos kaikista.

Tässä numerossa Kyyhkynen us- koo oman ääneensä nostamiseen ja nostaa muiden hiljaisten äänien volyyymia. Tämä vuosi on Kyyhky- selle ollut myös yhteistyön ja yhteisten äänien aikaa. Moni- äänisenä olemme huutaneet yhdel- lä suulla. Kiitos Sinulle, tämä on ollut huippua.

ENEMMÄN SUVAITSEVAISUUTTA
KYYHKYNEN//AANI 2012

I s t o P e l t o m ä k i

KEHITTÄMISESTÄ

UUODEN 1977 yhdistyksen puheenjohtaja Tapani Innanen kirjoitti Kyyhkysessä: ”Ti-lannehan on ollut se, että ilmeisen vähäinen määrä teologian ylioppilaita on tuntenut oman yhdistyksen omakseen. Noin tuhannesta teologian opiskelijasta kun vain vähän yli neljäsataa maksoi viime vuonna jäsenmaksunsa. Mikähän se vaikeus tässä kaikessa mahtaa olla? Mistä johtuu Sinun, hyvä opiskelutoverini, keskimääräisesti varsin vähäi-nen kiinnostus TYT:ä kohtaan?”

Näin 35 vuotta myöhemmin Innasen kirjoitus on edelleen ajankohtainen. TYT:n keskeisenä tarkoituksena on pyrkiä syventämään jäsentensä teologista, uskonnollista ja yhteiskunnallista tietämystä, toimia Helsingin yliopiston teologian opiskelijoiden edunvalvontajärjestönä sekä olla teologian opiskelijoiden yhdysside ja kohtaamispaikka. Tarkoitusta on hankala toteuttaa, mikäli toiminnalla ei tavoiteta opiskelijoita ja päätök-senteko tapahtuu suljetusti.

Tammikuussa kirjattiin tämän vuoden TYT:n toiminnalle kaksi ensisijaista tavoitetta: jäsenistön tavoittaminen ja hallinnon läpinäkyvyys. Nyt vuosi lähenee loppuaan. Hal-litus suunnittelee kaatajaisiaan ja valmistelee uuden hallituksen perehdyttämistä. Kai-keti on aika pohtia, miten tavoitteiden toteuttamisessa on onnistuttu. Onko jäsenistöä tavoitettu entistä paremmin ja onko hallinto ollut aiempaa läpinäkyvämpää? Vastaan jämäkästi: kyllä ja ei.

Tietyt projektit eivät ole onnistuneet. Toimijoita, joskus myös itseä, on ollut haastavaa saada sitoutettua joihinkin uudistuksiin. Tiettyjen projektien lisäksi hallinnollisten käytäntöjen uudistaminen on ollut haasteellista ja hitaampaa kuin olisi voinut olettaa. Toisaalta organisaatio on kookas, toimijoita on paljon ja toimintaa myös. Vuosi on opettanut, että suurten uudistusten ja projektien käynnistäminen edellyttää pitkän val-mistelun, joka pakottaa koko organisaation orientoitumaan uusiin toimintatapoihin. Itsekriittisyyteen taipuvaisena löytäisin hallinnosta ja organisaation toiminnasta lähes loputtomasti kehitettävää. Mutta on todella syytä nähdä positiivisiakin asioita. TYT on arvostettu ja luotettu opiskelijajärjestö. HYY arvioi tänä vuonna TYT:n parhaaksi kaikista Helsingin yliopiston aine- ja tiedekuntajärjestöistä. Toiminta on hyvää ja moni-puolista. Erityisesti fuksitoiminta on tuntunut onnistuneen. Ja nyt on aloitettu keskus-telu päätöksenteon ja hallinnon läpinäkyvyydestä, joka ensi vuonna toivottavasti johtaa toimintoihin ja puitteisiin, joissa teologian opiskelijat entistä enemmän ja avoimemmin keskustelevat muun muassa itseään koskevista työllistymis- ja opintoasioista.

Ensi vuoden hallitusta koskevat neuvottelut on varmaankin jo käyty, kun tämä artik-keli on julkaistu. Toivottavasti lähdit mukaan! TYT on mahtava paikka toimia, oppia, tutustua ja ystävystyä.

LEIPÄJONOSTA EI JÄÄNYT MONTAA MURUA

TYT:N EETTINEN TYÖRYHMÄ KÄVI ERÄÄNÄ PERJANTAINA RUOKKIMASSA NÄLKÄISIÄ HURSTIN LEIPÄJONOSSA. MUKAAN OLI SOLUTTAUTUNUT MYÖS MUUTAMA KYYHKYSLÄINEN.

MARJO MYYRYLÄINEN:

Kiemurteleva leipäjono oli ennen ekskursiota minulle tuttu lähinnä satunnaisina välähdyksinä televisiosta. Ennen sinne menemistä mietin kuumeisesti, ketä leipäjonoissa käy. Ai-dosti köyhyyden kurittamia vai lekottelevia sossupummeja? Sairaita? Ulkomaalaisia? Lapsiperheitä? Vanhuksia?

Leipää jakaessa huomasi, että jonon antimia kävi hake-massa monenlaisia ihmisiä. Laitapuolenkulkijan näköisiä oli kiistatta eniten, mutta ilmainen ruoka houkutti paikalle kaikenlaisia tallaajia. Jonkun kainalossa oli Louis Vuitton, jonkun Alepan muovikassi. Jollain oli rollaattori, jollain lastenvaunut.

Veikko ja Lahja Hurstin laupeudentyö ry:n toiminnan-johtaja Heikki Hursti kertoi meille huippuvirassa olleesta eläkeläisestä, joka kävi säännöllisesti hakemassa avustusta. Leipäjonoissa riisutaan tittelit. Kaikilla on samanlainen oikeus saada ruokaa.

Portsari sulki korkeintaan humalaiset ulkopuolelle. Eräs leipäjonoissa vapaaehtoisena auttava totesi, ettei meidän tehtävämme ole tuomita. Tuomitsemisen sijaan kyseltiin, saisiko olla ruis-, kaura-, ohra- vai kenties hiivaleipää.

Kyseisenä päivänä ruokaa kävi hakemassa ennätyselli-sesti noin 1 850 ihmistä. Leivät, hedelmät, lastenruoat, lihat ja leivokset ruokkivat enemmän tai vähemmän nälkäisiä. Kovin montaa murua ei jäänyt jäljelle.

Joidenkin tuntien leivänjakelun jälkeen astuin maail-maan, jossa oli Louis Vuittonin ja Alepan kasseja, rollaatto-reja ja lastenvaunuja – aivan tavallisia ihmisiä, joiden viikon-lopun ateriat saattoivat olla leipäjonoista. Kuka tahansa voi pohjoismaisessa hyvinvointiyhteiskunnassakin olla joskus avun tarpeessa.

OLLI-PEKKA TOIVANEN:

Olin ilmoittautunut vapaaehtoiseksi leipäjono-ekskursioon sen kummemmin arkailematta. Vasta saavuttuani Helsingin-kadun jakelupisteeseen aikaisin perjantai-aamuna muu-taman muun kanssa alkoivat erilaiset kysymykset herätä. Miten ihmiset, joita tulen palvelemaan, suhtautuvat minuun, entä osaanko itse suhtautua heihin asiallisesti?

Liialle pohdiskelulle ei jäänyt aikaa ruokatarvikkeita pakatessa, mihin kuluikin kaksi tuntia. Lyhyen aamuhar-tauden jälkeen ovet avattiin, ja hetkessä salia kiersi jo täysi jono. Ensimmäiset hetket jatkoin edelleen pakkaushommien parissa takahuoneessa. Lopulta uskaltauduin salin puolelle, ja pian löysin itseni jakamasta mehutiivistettä pullo toisensa perään.

Jonottajat eivät olleet sen kummempaa väkeä, kuin mitä jokainen suurkaupungin asukas on tottunut näkemään, hyvässä ja pahassa. Eläkeläisiä, lapsiperheitä, maahanmuut-tajia ja sitten myös niitä, joista uhosi enemmän tai vähem-män tuore viinan haju. Sanoista ja eleistä huokuu kuitenkin kiitollisuus saaduista elintarvikkeista, eräskin vanhempi naishenkilö taputti mennessään minua lämpimästi olalle. Rähinöitä ei syntynyt, vaikka keltaliiviset järjestyksenvalvo-jat ovella ja vanhempi, ”Apassiksi” itsensä esittelevä harrik-kakuskin näköinen työntekijä olivatkin selvästi varautuneet ongelmiin.

Mitä noin kuuden tunnin mittaisesta visiitistä jäi käteen? En väitä, että päivä leipäjonoissa tekee kenestäkään uutta, parempaa ihmistä. Silti varsinkin pappisopiskelijoille, joita suurin osa ekskursiolle ilmoittautuneista oli, kokemus tarjo-si keskusteluista päätellen uutta näkökulmaa omaan työhön liittyy. Lyhyt välähdys jostakin, mikä on monille ihmisille arkipäiväistä. Ehkä siinä on kaikki, mitä tulisi muistaa.

GRADUKUROSITEETI - TÄTÄKIN VOI TUTKIA
KUKA: TAINA MYÖHÄNEN
MITÄ: NIMETTÖMÄT NÄKYVILLÄ - NAISTEN ALUSHOUSUT JA KATSOMISEN KULTTUURISET
SÄÄNNÖT
MISSÄ: FOLKLORISTIikka
MILLOIN: 2004

MYÖHÄNEN VERTAILEE 1900 -LUVUN JA 2000 -LUVUN VAIHTEIDEN NAISTEN ALUSHOUSUJEN VAIHTOA JA KYSYVÄ, MITEN ASETEET "NIMETTÖMIEN" NÄKYMISEEN OVAT MUUTUNEET. GRADUSTA SELVIÄÄ, ETTÄ OMIA ALUSHOUSUJEN NÄKYMISEN ON AIHEUTTANUT HÄPEÄÄ ENNEN JA NYT, MUTTA SYYT OVAT OLLEET ERILAISET. KUN 1900 -LUVUN ALUSSA NAINEN EI HALUNNUK TULLA NÄHDYKSI MIEHISYYTEEN JA YLÄLUOKKASEEN HIENOSTELUUN YHDISTETTYSSÄ PÖKSYSSÄ, NYKYNÄISELLE HÄPEÄN TUNNE SYNTYY, MIKÄLI YLLÄTTÄEN VAAKTEIDEN ALUSHOUSUT EIVÄT SOVI ITSESTÄ RAKENNETTUUN MIELIKUVAAN. MIELIKUVAPELI EI OLE MYÖHÄSEN MUKAAN KUITENKAAN ONGELMATONTA; ALUSHOUSUJEN KUVASTO ON YKSILÖITTÄIN RAKENTUVA JA KATSOJAN TULKINTA HOUSUISTA SAATTA OLLA TYYSTIN TOINEN KUIN OMISTAJAN!
MIMOSA MYLLÄRNIEMI

VAIHTOEHTOISIA Terveisiä

DURHAMIN YLIOPISTON VOLUNTEERING FAIR -TAPAHTUMASSA TUNNELMA ON KUIN MATKAMESSUILLA LAUANTAI-ILTAPÄIVÄNÄ. LIIKUNTASALI ON AHDettu täYTEEN PÖYTIÄ, JOIDEN TAKAA VANHEMMAT OPIKELIJAT TARJOAVAT KARAMELLEJA JA ESITTELEVÄT VAPAAEHTOISPROJEKTEJA OHI VALUVALLE FUKSIMASSALLE. JOKU KYSYVÄ HALUANKO AVUSTAMAA PAIKALLISEEN NAIKIVANKILAA JA SEURAAVA EHDOTAA TEEKUTSUJEN JÄRJESTÄMISTÄ VANHUUSILLE. ON YMPÄRISTÖJÄRJESTÖJÄ JA OPIKELIJOIDEN MIELENTERVEYSHUOLTOA. JOS VAIHTOEHTOJEN KYSYÄ AIHEUTTAA AHDISTUSTA, VOI YLIOPISTON TYÖELÄMÄVALTUUTETUILTA KYSYÄ NEUVOA, MIKÄ VAPAAEHTOISPROJEKTI SOPISI KORISTAMAA JUURI OMAA CV:TA. KUN YHDEKSÄNTUHANNEN PUNNAN LUKU- VUOSIMAKSU MOTIVOI SUORITUTUMAAN OPINNOISTA MÄÄRÄAJASSA, HYVIN HARVA OPIKELIJA HANKKII TYÖKOKEMUSTA "OIKEISSA TOISSA". VAPAAEHTOISPAIKOISTA SEN SIJAAN JOPA KILPAILAAN JA OSAAN PROJEKTEISTA ON KAKSIVAIHEINEN HAKU- PROSESSI. CV KARTTUU, YHTEISÖ HYÖTYVÄ JA KIVAANKIN NÄYTTÄISI OLEVAN.
MIMOSA MYLLÄRNIEMI

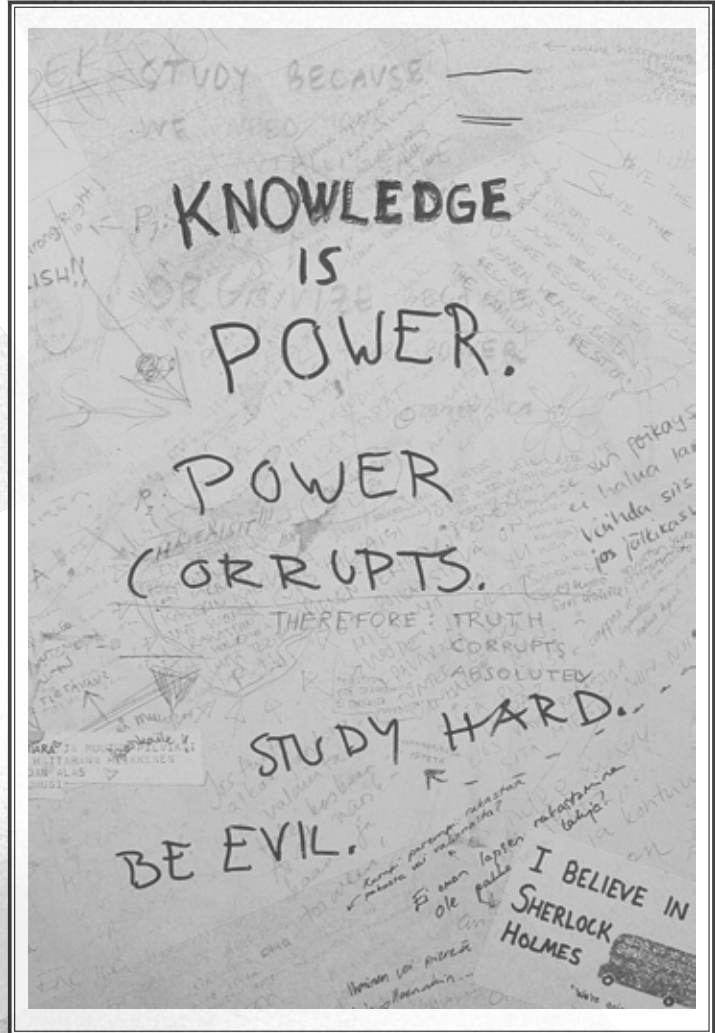
NIISTÄ KAHVIA
TARKOITUKSENANI OLI KIRJOITTAA SIITÄ, KUINKA HELSINGIN YLIOPISTON EDUSTAJIS- TOVAALIT, KUNTAVAALIT HELSINGISSÄ SEKÄ TEOLGISEN TIEDEKUNNAN TOVERIVAALIT AIHEUTTAVAT SELLAISEN ÄHKYN KAMPUKSELLA, ETTÄ KAHDENTOISTA AIKAAN ITSENSÄ PORTHANIAN EDUSTALLE SILMÄT YHÄ RISTISSÄ RAAHAAVA IHAN HÄKELTYVÄ. EIKÄ TAJUA NAPATA MUKAAN OLSIN LAVEASTI LÄVERELLUTKIN VIELÄ VIITISEN VUOTTA SITTEN. TARJOAVAT PIENTÄ PURTAVAA JA KAHVIA? PARANNETAANKO NYT KUNTA. VAI YLIOPISTOA? JA TUOSTA OLSIN VIISAAMMAN OLOINEN TEOLGI KYSYI: "JOKO OLET ÄÄN- KUN JOKU VANHEMMAN JA VIISAAMMAN OLOINEN TEOLGI KYSYI: "JOKO OLET ÄÄN- ESTÄNYT TOVERIVAALISSA?" NYT ALLEKIRJOITTANUT ON EHTINYT ITSEKIN HYMYILLÄ VAIKEAN NÄKÖISESTI JO NIIN MONILLE POTENTIALISILLE ÄÄNESTÄJILLE, ETTÄ TIETÄÄ MISSÄ MENNÄÄN. JA VAIKKEI OLSIKAAN, YMMÄRTÄÄ ETTÄ JUURI MINUN ÄÄNENI ON TÄRKEÄ. EIKÄ MUITA ÄÄNIÄ OLE OLEMASSAKAAN. OLENHAN GRADUA TEKEVÄ, VANHA JA VIISAS OPIKELIJA JA NIIN MAAN KIINNOSTUNUT SIITÄ, MITEN JUURI SINÄ MUUT- TAISIT MEIDÄN YLIOPISTOAMME! RINTA ROTTINGILLE JA PAHVIKUPPI KÄTEEN. KAHVIA TÄNNE! **ELLA LUOMA**

SILÄ AIKAA LUBINISSA

SILMÄNI TOTTUIVAT YMPÄRISTÖN KARUUN KAUNEUTEEN JO MUUTAMASSA PÄIVÄSSÄ. KORVANI SEN SIJAAN OVAT EDELLEN IHMEISSÄÄN SUHINASTA, JOTA MYÖS PUOLAN KIELEKSI KUTSUTAAN. MIKSI HAKEUDUIN VAIHTOON JUURI LUBLINIIN. IKÄÄN KUIN MINULTA KYSYTÄÄN USEIN. EPÄHUOMIOSSA. KUMMASTUN. TULIN TÄNNE, KOSKA HALUSIN OLISIN PÄÄTNYNTÄNNE EPÄHUOMIOSSA. KUMMASTUN. TULIN TÄNNE, KOSKA HALUSIN PIDÄN TÄSTÄ PIKKUKAUPUNGISTA JA SEN ELÄMÄNTYYLISTÄ. TOTTA ON MYÖS TOINEN PUOLI: PUOLALLA ON VAVAHDUTTAVA HISTORIA. HENGITÄN MENNEITÄ TRAUMOJA JA TRAGEDIOITA. KATSELEN VANHOJEN IHMISTEN KASVOJA JA VARMASTI KEVYEMPI. VARMASTI KIINNOSTUNEILLE SYITÄNI OPIKELLA TEOLGIAA. OPETTAJANI KEHOTTAI SELVENNÄN KIINNOSTUNEILLE REHELLISENÄ ITSELLENI ETSIÄSÄNI TOTUUTTA. RAJAAN IDENTITEET- MINUA PYSYMÄÄN REHELLISENÄ ITSELLENI ETSIÄSÄNI TOTUUTTA. RAJAAN IDENTITEET- TIÄNI SAMALLA KUN AVARRAN KUUNTELJOJIDEN MAAILMANKUVAA. NÄINKIN VOI ELÄÄ - OPIA USKONNOSTA ILMAN HENGEN JOHDATUSTA. PROFESSORI KUTSUU KOTIINSA TEELLE. YSTÄVYSTYN NAAPURINI KANSSA. SALMIKKI- KOSSUUN IHASTUTAAN JA KALJA ON HALPAA. SUOMITYTTÖ SEKOAA.
TERHI HANNOLA

KANSALLINEN POKEN PÄIVÄ

11.10.2012 VIETETTIIN MAAILMAN ENSIMMÄISTÄ TYTTÖJEN PÄIVÄÄ, JONKA TARKOITUK- SENA ON KASVATTA A IHMISTEN TIETOISUUTTA MUUN MUASSA TYTTÖJEN HUONOMMISTA MAHDOLLISUUKSISTA LAADUKKAASEEN KOULUTUKSEEN JA TYÖURAA KÖYHIMMISSÄ MAISSA. MITÄ MEIHIN SUOMALAIKIN TYTTÖIHIN TULEE. ASIAT OVAT KUITENKIN AIKA HYVIN. VAIKKA NAIKSEN EURO ONKIN EDELLEN VAIN NOIN 80 SENTTIÄ. SUURIN OSA KORKEAKOULUOPIKELIJOISTA ON NAIKIA. TOISAALTA TAAS ETENKIN NUORTEN MIESTEN SYRJÄYTYMINEN HUOLETTAA. EIKÖ SIIS TASA-ARVON NIMISSÄ OLSI REILUA ALKAA VIET- TÄÄ KANSALLISTA POIKIEN PÄIVÄÄ?
MILLA PUROSALO

Anna Hiekkataipaleen hengenseikkailut: Kolme ääntä Rakkauden kaupungissa

Pariisi. Rakkauden kaupunki. Taiteen kaupunki. Kulina-
rismin kaupunki. Muodin kaupunki. Sivistyksen kaupunki.
Valon kaupunki. Äänten kaupunki.

Ääni 1. Metro

Pariisin metroverkko on yksi Euroopan suurimmista ja van-
himmista. Se käsittää lähemmäs kaksikymmentä linjaa, 300
asemaa ja sen kiskoilla tehdään päivittäin miljoonia matkoja.
Vierailin ensikertalaisena Pariisissa syksyn väliviikolla. Rans-
kan kieltä taitamattomana metroverkko näyttäytyi minulle
ensisilmäyksellä suurena hämähäkinseittinä, mutta jo pienen ja
rauhallisen tarkastelun jälkeen osasin katsoa sitä uusin silmin.
Pari päivää metrolla seikkailtuani huomasin kiehtovan ulottu-
vuuden – metroverkko on muutakin kuin tapa liikkua paikasta
toiseen. Se on tapa nähdä ihmisten arkea ja hahmottaa sitä
autenttista pariisilaisuutta, mitä se ikinä onkaan.

Pariisin metron syövereihin kätkeytyy miljoonia erilaisia
tarinoita ja kohtaloita. Metrotunnelin penkille pesän raken-
tanut koditon on yleinen näky, kuten myös vaikeasti liikunta-
rajotteiset kerjäläiset. Metroon osuu harva se kerta myös joku
satunnainen huutelija, ”pariisilaishullu”, niinkuin eräs paikan
päällä asuva ystäväni totesi. Ylhäällä Pariisin kaduilla näitä
harvemmin näkee. Aloin miettiä, miksi. Onko tunnelissa kul-
keva maanalainen juna kaikille helpompi tapa kohdata vaikeita
ihmiskohtaloita? Onko helpompi nousta itse päivänvaloon ja
jättää eriarvoisuus jatkamaan loputonta kulkuaan? Hukuttaa jo
valmiiksi tukahdutetut äänet metron kolinaan? Vastaus tuskin
on yksiselitteinen, ei se koskaan ole. Huomasin itsekin ajautu-
neeni jonkinlaiseen staattiseen, neutraaliin suhtautumistapaan
asian tiimoilta. Se, että kieltäydymme kuulemasta ääniä, jotka
meitä puhuttelevat, ei tee niistä mykkiä. Se tekee niistä vain
helpommin siedettäviä.

Siitä huolimatta, että mielummin katsoo ikkunasta mustuu-
teen kuin kerjäläistä silmiin, metrosta löytyy myös jonkinas-
teista, ehkäpä sitten sitä Pariisille ominaista solidaarisuutta. Jos
sitä ei onnistu huomaamaan jopa afrikkalaiseen paikallislii-
kenteen verrattavissa olevasta tiivistämisen ja tilanantamisen
jalosta taidosta ruuhka-aikana (eli aikavälillä 6-22), niin ehkä
seuraavasta tilanteesta. Metrotunnelista oli poistumassa erittäin
tyylikäs musta mies pukuineen, salkkuineen ja hattuineen.

Yhtäkkiä tunnelista tuleva veto tempaisi hatun miehen päästä ja
syöksi sen raiteille. Seuralaiseni yritti ottaa hattua kiinni, mutta
sekunnin murto-osan liian myöhään. Raiteille lentänyttä hattua
jäljittämään meidän ja miehen lisäksi myös kourallinen
 muita ihmisiä jotka voivottelivat ranskaksi miehen kurjaa tuuria
 ja levittelivät käsiään liioitellun paljon. Ehkäpä solidaarisuutta
 on helpompi osoittaa niille, joille hatun menetys merkitsee vain
 ylimääräistä vaivaa, kuin niille, joille se merkitsee kaikkea.

Ääni 2. Kirkko

On olemassa kirkkoja. On olemassa suuria kirkkoja. On olemas-
sa kirkkoja mäkien päällä. Ja sitten on olemassa Sacré Coeur,
Jeesuksen Pyhän Sydämen Kirkko Pariisin Montmartren kukku-
lalla. Kiipesimme kirkolle ensimmäisenä Pariisin- iltanamme ja
poikkesimme sisään. Ensimmäisenä minua tervehti kirkon suu-
reen kupoliin maalattu jättimäinen Jeesus Kristus kädet valmiina
ottamaan minut vastaan. Hämmennyin.

Täytyy myöntää, katolinen kirkko on aina vähän jännit-
tänyt minua. Perusluterilaisena uskonnollisuudenhäpeäjänä
minua hämmentää se volyymi, millä katolinen kirkko ilmentää
kunniaa. Katoliset katetdraalit ympäri maailmaa ovat kauniita
ja koristeellisia, kuin pieniä taidemuseoita jo itsessään. Aikai-
semmin olen ajatellut katolisten kirkkojen olevan vähän turhan
mahtipontisia jo rakennuksinkin – eiköhän se Jumala nyt ilman
massiivisia torneja ja koristeluitakin tajua, kuka haluaa palvella
ja kuka ei. Tällä matkalla perspektiivini kuitenkin laajentui. Eräs
ystäväni toi ilmoille ajatuksen siitä, mitä varten suuria kirkkoja
on ylipäättään rakennettu ja koristeltu. Jos sen sijaan, että kato-
liset kirkot haluaisivat kiinnittää Jumalan huomion pröystäile-
mällä maallisella omaisuudellaan kun hengellistä ei ole tarpeeksi,
kyse olisikin puhtaasti ylistyksestä. Jos kirkko rakennettaisiinkin
koko Pariisin korkeimmalle kukkulalle, se johtuisikin siitä, että
näin Jumalan kunniaksi rakennetun kirkon näkisivät kaikki,
eikä siitä, että haluttaisiin päästä jotenkin näennäisesti lähem-
mäs Jumalaa. Ajatus siitä, että uskonnollisuus, kiitos ja kunnia

voisivat olla jotenkin näkyviä ja avoimia,
runsaita asioita, oli minulle täysin uusi.
Tämän ajatuksen siivittämänä päätin
astua minulle uuden raja-aidan yli ja
osallistua katoliseen iltamessuun, joka
Sacré Coeurin kirkossa oli alkamassa.

Suuri osa messuvieraista oli epäile-
mättä turisteja, mutta joukossa oli selväs-
ti myös suuri osa pariisilaisia paikallisia,
jotka olivat tulleet omaan kotikirkkoon-
sa jumalanpalvelukseen. Vieraita oli
ryhmissä ja pareittain, mutta huomasin
myös vahvan edustuksen yksin saapuneita.
Jumalanpalvelus toimitettiin tietysti
ranskaksi, joten en ymmärtänyt siitä
mitään. Se ei kuitenkaan haitannut, sillä
nopeasti huomasin, että tässä jumalan-
palveluksessa en tarvitse kielitaitoa vaan
teologin erityisominaisuutta – hengellistä
lukutaitoa. Esilaulaja kapusi korokkeelle
ja lauloi vuorotervehdyksen. Meina-
sin pudota tuolistani, kun seurakunta
kajautti vastauslaulun. En ole eläissäni,
en yksissäkään häissä, yhdessäkään kon-
firmaatiossa, ikinä missään aikaisemmin
kokemassani kirkollisessa tilaisuudessa

kuullut niin voimakasäänistä laulua seu-
rakunnan toimesta. Yhteiset rukoukset
lausuttiin selkeästi ja kovaäänisesti ja
pastorin saarnatessa jokainen täyden
salin korvapari oli kuulolla. Ehtoollisen
alkaessa katsoimme parhaaksi lähteä.
Ulko-ovelta loin vielä toisen silmäyksen
kupolista katselemaan Jeesukseen. Mie-
lessäni oli jälleen uusi ajatus. Yhtäkkiä
kattoon maalattu Kristus näytti siltä, ettei
halunnutkaan vastaanottaa minua. Hän
näytti siltä, että haluaisi minun ottavan
hänet vastaan minulle tuntemattomassa
ympäristössä. Se tuntui helpolta. Kaikki
kristilliset kirkkokunnat loppujen lo-
puksi uskovat kuitenkin samaan asiaan,
puitteista riippumatta.

Ääni 3. Pigalle

Olen aina pohtinut sitä, mitä tarkoittaa
kun Pariisista puhutaan ”rakkauden
kaupunkina”. Rakkaus yhdistyy mie-
lessäni taiteeseen, taide boheemiuteen.
Bohemiudesta on suora yhteys erotiik-
kaan, joka jälleen palautuu ajatuksissani
rakkauteen. Pariisin ja koko menneen

Euroopan boheemielämän keskus on Pi-
gallen alue lukuisine ilotaloineen, seksi-
kauppoineen ja kabareineen. Tupsahdin
seuralaiseni kanssa sattumalta Moulin
Rougen eteen. Rakkauden kaupungin
merkitys valkeni minulle hetkessä, sillä
sen symboli seisoi edessäni hehkuvan
punaisena. Pigallen alueella erotiikka
tulvi silmille jokaisesta ovesta, ja huoma-
sin oikeastaan nauttivani siitä. Istuimme
puistonpenkillä polttelemassa pikkusika-
reita ja katselimme ohikulkevia ihmisiä.
Ihmiset näyttivät suhtautuvan vallon
neutraalisti kaikkeen ympärillä vellovaan
erotiikkaan, se näytti olevan osa joka-
päiväistä arkea. Maailman suurin tabu
oli Pigallessa esillä avoimemmin kuin
missään muualla. Sama avoimuus koskee
oikeastaan koko Pariisia. Metron kodit-
tomat, katolinen kirkko ja erotiikka. On
vaikea kuvitella laittavansa näitä asioita
saman katon alle minkään muun kau-
pungin kuin Pariisin suhteen. Tässä yh-
teydessä se vain jotenkin toimii, ja vaatii
useamman kuin yhden visiitin, jotta
osaisin sanoa, miksi.

Merci et adieu!

KUVIA KUMARTE- LEMATON

T e k s t i - O l l i - P e k k a T o i v a n e n

”SANANVAPAU S VAATII TOTEUTUAKSEEN RAJOJEN VENTYTTÄMISTÄ”, TOTEAA KIRKKO JA KAUPUNGIN PII RTÄJÄ VILLE RANTA, JOTA TUSKIN TARVITSEE KAIKEN KOHUN JÄLKEEN ENEMPÄÄ ESITELLÄ. KY YHKYNEN JULKAISEE NYT ENNENÄKEMÄTTÖMÄN, ALUN PERIN K&K:N SEULAAN JÄÄNEEN PII RROKSEN ENTISESTÄ HELSINGIN HIIPPAKUNNAN PIISPASTA EERO HUOVISESTA. LISÄKSI RANTA ITSE SAA PUHEENVUORON, JOSSA KÄSITELLÄÄN NIIN HÄNEN TYÖTÄÄN, VAIKUTTIMIAAN KUIN MYÖS EDELÄ MAINITUN KUVAN TAUSTOJA.

Ville Ranta ei vaikuta epäröivältä väittäessään, että pila-piirroksilla todella on yhteiskunnallista merkitystä. ”Ne herättävät kiistattomasti huomiota. Tämä on selkeää varsinkin omalla kohdallani, nyt kun töitäni osataan jo valmiiksi lukea sillä silmällä, että niissä otetaan kantaa.”

Pilapiirros on haastava formaatti: yhteen kuvaan on toisaalta saatava sisällytettyä jokin viesti, toisaalta tilaa ei liiemmälti riitä kuvan avaamiseen ja selittämiseen. Väärinymmärtämisen riski on suuri. ”En voi käyttää liikaa aikaa kantani esittämiseen, joten on pakko hyväksyä, että lukija tulkitsee kuvan niin kuin haluaa. Nykyään on jopa muodissa niin sanottu ’tahallinen väärinkäsitys’, jossa halutaankin ärsyyntyä ja näin hakea vahvistusta omille arvoille. Suomessa on 90 –luvulta lähtien eletty poikkeuksellisen moniarvoista aikakautta, joka tuntuu nyt pelkistyneen omien asenteiden puolustamiseen ja tiukkaan rajanvetoon eri ryhmien välillä.”

”Määrätystä arvomaailmasta kumpuavat reaktiot näkyvät myös lukijapalautteessa. Lähtökohta tuntuu olevan, että käsittelen esimerkiksi perussuomalaisia miten hyvänsä, niin se tulkitaan pilkkaamiseksi. Olen kuitenkin tehnyt myös piirroksia, joissa olen halunnut puolustaa Teuvo Hakkarasta ja Jussi Halla-ahoja sekä kritisoida jälkimmäisen saamia oikeustuomioita.”

”M illaisen viestin Ranta pyrkii sisällyttämään töihinsä? Pilakuvassa voi ensinnäkin olla monia tasoja, viestin ei tarvitse olla yksinkertainen. Moniäänisyyttä voi luoda jo kuvan ja tekstin vastaparisuudella. Huumori, ironia ja sarkasmi ovat tärkeitä välineitä: tosielämästä lainatut sitaatit on helppo tuoda ironiseen valoon asettamalla ne uusiin yhteyksiin.”

”Siinä suhteessa harjoitan tiettyä ammatillista etiikkaa, että pyrin paljastamaan, jos todella olen jotain mieltä. Tämä on vastaisku sellaista kevyttä ironiaa vastaan, jota pilapiirroksissa usein käytetään. Tässä mielessä piirtämistäni voisi sanoa eettiseksi.”

”Voisiko Rannan kuvia jaotella sisällöllisesti sen mukaan, miten niissä esitetään joko yksi mahdollinen näkökulma, Rannan henkilökohtainen näkemys tai sitten suora provokaatio?”

”Se kuulostaa ihan pätevältä jaolta. Aiheen henkilökoh-taisuus vaikuttaa myös lopputulokseen, silloin jälki on tavallista intensiivisempää. Asia erikseen on sitten rajua provosointi, jolloin tarkoitus onkin ärsyttää, vähän kuin härkä-taistelija heiluttamassa punaista vaatetta.”

”Nykyisestä työpaikastaan Rannalla on vain positiivista sanottavaa. Kirkko ja kaupunki on Suomen uskaliaimpia lehtiä, ja päätoimittaja Seppo Simola on kova-nahkainen mies, joka haluaakin herättää keskus-telua. Moni muu ei julkaisisi läheskään kaikkea sitä, mitä olen saanut täällä piirtää, joten työolosuhteet ovat hyvät.”

”Vaikka toimituksessa joitain piirroksia muutoin säikäh-dettäisiinkin, niin Simola pysyy pakkana. Välillä tulee tietysti muutosehdotuksia, mutta teen ne mielelläni, jos huomaan ne aiheelliseksi. Jotkin korjaukset tulee sitten taas tehtyä hampaat irvessä. Pääasiallisesti 90 % piirroksista on kuitenkin mennyt läpi.”

”Yksi niistä piirroksista, joka ei päässyt lehteen, näkee nyt Kyyhkysessä vihdo in päivänvalon. Mikä on kuvan tarina?”

”Kuvan synty sijoittui keskelle kirkon parin vuoden ta-kaista homokeskustelua, jolloin myös Eero Huovinen jäi eläkkeelle Helsingin piispan virasta. Viimeisenä tekonaan Huovinen hyökkäsi äänekkäästi homoliittoja vastaan, joten piirs in kuvan, jossa tämä esitettiin hyvin kärjistetysti. Sain Si-molalta kuitenkin palautetta, jonka mukaan K&K:n ja piispan välit olivat perinteisesti olleet huonot, joten tämän eläkkeelle siirtymisen haluttiin nyt lehden osalta tapahtuvan kaikessa rauhassa. Huovisesta tehtyä karikatyyria olisi ollut vaikea silotella, joten valmis piirros päädyttiin lopulta vaihtamaan toiseen.”

”Haluan korostaa, että tilanne hoitui ilman isompaa selkkausta. Ainoa varsinainen konflikti on liittynyt tekemääni pääsiäispiirrokseen, jota toimitus yksinkertai-sesti kieltäytyi julkaisemasta. K&K:n linjaan kuuluu tärkeiden juhlapyhien, kuten pääsiäisen ja joulun pyhittäminen. Paskaa joulua! -tervehdyksenkin minä sain läpi oikeastaan taktikoi-

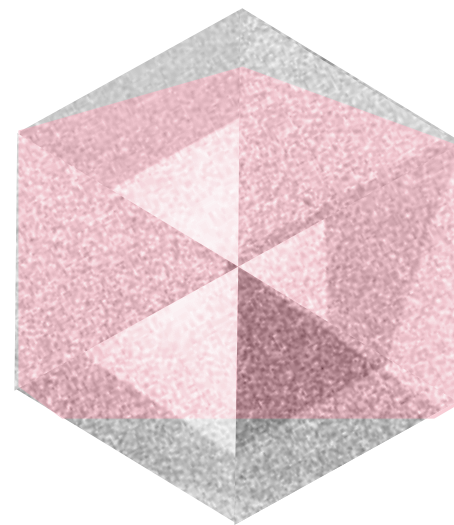
malla niin, että se ilmestyi lehdessä viikkoa ennen varsinaista joulunumeroa. Jouluun mennessä piirroksen julkaisukynnys olisi ollut korkeampi.”

”S ensuurin uhriksi Ranta kieltää K&K:n leivissä joutu-neensa. Simolalla on päätoimittajana oikeus käyttää omaa sananvapauttaan sen suhteen, mitä lehdessä julkaistaan ja mitä ei. Asiassa on myös juridinen puoli, minun lisäksi myös hän joutuisi käräjille, jos kuvani johtaisivat oikeustoimiin. Sen sijaan Kaltio-lehdelle piirtämäni Muhammed-sarjakuva oli toinen juttu: se, että päätoimitta-jan jo hyväksymä teos vedettiin jälkikäteen levityksestä, oli sensuuria.”

”Kritiikin vastapainoksi Ranta on saanut myös konk-reettista tunnustusta. Maaliskuussa 2012 kansainväli-sen kirjailijaliitto PENin Suomen jaosto palkitsi hänet historiansa ensimmäisellä sananvapauspalkinnolla. Perus-teluissa kiitetään Rannan roolia avoimen yhteiskunnallisen keskustelun puolustamisessa. Hän itse suhtautuu saamiinsa kehuihin maanläheisesti.

”En ole niinkään puolustanut sananvapautta kuin olen käyttänyt sitä. Sananvapaus vaatii toteutuakseen sen, että sen rajoja voidaan myös venyttää. Julkisen sanan neu-voston vapauttava päätös Paskaa joulua! -piirroksen kohdalla antaa tähän liittyen rohkaisevan viestin. On hienoa, että rajo-jen kokeilemiseen on mahdollisuus, vaikka sen seurauksena sataakin välillä paskaa niskaan.”

”Kaiken kaikkiaan työpaikka K&K:ssa on ollut aina-kin omalta kannaltani katsoen hyvä diili. Olen saanut piirroksilleni näkyvyyttä ja onnistunut toistaiseksi selviämään kuivin jaloin. Olen tyytyväinen siihen, mitä teen: voi olla, että ovet pysyisivät visusti kiinni, jos ilmaisisin itseäni muulla tavoin kuin pilapiirtäjänä. En myöskään koe työni vuoksi uhkailua tai painostusta toisin kuin esimerkiksi Tans-kassa, Suomi on turvallinen maa.”

O I K E U S P Y S Y Ä V A I T I
T e k s t i - O l l i - P e k k a T o i v a n e n

No niin, olette jo ehkä tässä vaiheessa vilkaissut tämän haastattelun yhteydessä olevaa ”kadon-nutta” piirrosta - siinä se nyt on. Mitä seuraavaksi? Onko piirroksen kuvaamista tapahtumista kulunut jo sen verran, että se ei enää hetkauta ketään?

Olisi tietysti hienoa, jos voisimme yllpeillä julkaisseemme jotain tulenarkaa, joka olisi samalla malliesimerkki siitä, miten sensuurin ies on tukahduttanut taiteilijan ilmaisunvapauden. Näin ei kuitenkaan ole. Pahoittelen, jos latistan tunnelman, mutta todellisuudessa koko asiaan ei ole liittynyt kummempaa dramatiikkaa. Kuten haastattelusta näkyy, kuvan hyllyttäminen tapahtui yhteisymmärryksessä Rannan ja K&K:n välillä. Myös julkaisu-oikeuksien luovuttaminen Kyyhkyselle sujui kitkattomas-ti: Ranta totesikin jo ensimmäistä kertaa kuvasta tiedustellessani, että ”ei se enää kenenkään näppejä polta”.

Miksi Kyyhkynen sitten julkaisee kyseisen piirroksen? Sitä on turha kiistää, että kuvalla on joka tapauksessa tietty attraktioarvo. Toivon kuitenkin, että yhtä lailla kiinnostavia ovat myös Rannan haastattelussa esiin tulleet näkemykset sananvapaudesta ja siitä, ketkä sitä käyttävät. Rannan tapauksessa päätoimittaja Simola on toki käyttänyt valtaansa puuttuessaan kuvan sisältöön, mutta samalla on ollut myös kyse hänen sananvapaudestaan: pää-toimittaja kantaa vastuun, jos lehden sisällön katsotaan rikkoneen hyviä journalistisia tapoja. Siksi hänen on itsensäkin tähden käytettävä harkintaa julkaitavan materiaalin suhteen.

On helppoa puhua sensuurista, mutta samalla siitä on helppoa puhua väärissä yhteyksissä. Tiedän tämän kokemuksesta, sillä käytn itse kyseistä sanaa tiedustellessani ensi kerran Huovis-piirroksen julkaisumahdollisuutta. Ranta puuttui sanavalintaani vastausviestissään osapuulleen samoin argu-mentein, joita hän käytti myös itse haastattelussa. Olen iloinen, että näin kävi, sillä kyseessä oli pieni, mutta tärkeä tarkennus: ilman sitä tätäkään pohdintaa ei olisi syntynyt.

Viime aikoina sananvapauteen on vedottu esimerkiksi silloin, kun erään tietyn puolueen edustajat ovat ilmaisseet epäkorrektein sanankääntein näkemyksiään eri vähemmistöistä ja niitä kohtaan sovellettavista toimenpiteistä. Tässä keskustelussa sananvapaus on kääntynyt oikeudeksi sanoa juuri niin kuin tuntuu, ilman turhaa silottelua tai puntaroimista. Filosofisesti ilmaistuna puhutaan siis pelkästään positiivisesta vapaudesta. Myös negatiivisella vapaudella on kuitenkin merkityksensä, eli sillä, mitä jätetään sanomatta. Sananvapaus on myös oikeutta valikoida sanansa tai pysyä vaiti, jos siltä tuntuu. Ranta on käyt-tänyt vapauttaan yhdellä tavalla, Simola toisella - ja niin käyttää myös Kyyhkynen julkaitessaan vihdo in kyseisen kuvan. Nyt on lukijoiden vuoro: naurakaa, suuttukaa tai älkää olko moksiskaan. Teillä on siihen oikeus.

NAISILTA TYTÖILLE (JA MIEHILTÄ POJILLE)

Teksti - Milla Purosalo

Jokainen teini-ikänsä läpikäynyt ymmärtäne kirjoittamattoman totuuden, että ei ole kasvua ilman tuskaa. Vaikeuksien kokeminen on yksilöllistä ja siksi on hankalaa mennä arvottamaan, kuka on kärsinyt enemmän kuin toinen, tai kuka on tarvinnut ja saanut enemmän apua. Loppujen lopuksi useimmat meistä tarvitsevat joskus tukea. Myös sukupuolen merkitys kasvamisen tuskassa on suuri. Poikien on vaikeaa ymmärtää, millaista on olla tyttö, ja toisinpäin.

10-28-vuotiaille suunnatulla Tyttöjen talolla ymmärretään, mil-laista on olla tyttö tai nuori nainen elämän myllerryksessä. Tarkoituksena on tarjota paikka, missä tytöt saavat rauhassa olla tyttöjä. Tämä on taattu siten, että sisäänpääsy on sallittu ainoastaan naispuolisille henkilöille. Toisaalta kaikki toimintamuodot ovat tyttöjen ja muiden yhteistyötahojen esittämien toiveiden mukaan räätälöityjä. Keskeisimpänä toimintamuotona ovat erilaiset ryhmät. Harrasteryhmien ja avointen ilmaisullisten ryhmien lisäksi järjestetään tukiryhmiä: nuorten äitien ryhmiä alle 21-vuotiaille ja teemaryhmiä esimerkiksi parisuhdeväkivallan uhreiksi joutuneille. Lisäksi tarjotaan seksuaalineuvontaa, jutteluapua ja niin sanottua isosis-kotoimintaa.

Periaatteena kaikessa tekemisessä on sukupuolisensitiivisyys. Se tarkoittaa sukupuolen vaikutuksen huomioon ottamista naiseksi tai mieheksi kasvamisessa. Tarkoituksena on avata ja laajentaa sukupuolittuneita käyttäytymismalleja. Toisaalta jokaista rohkaistaan olemaan oma itsensä ja löytämään vahvuutensa. Samalla

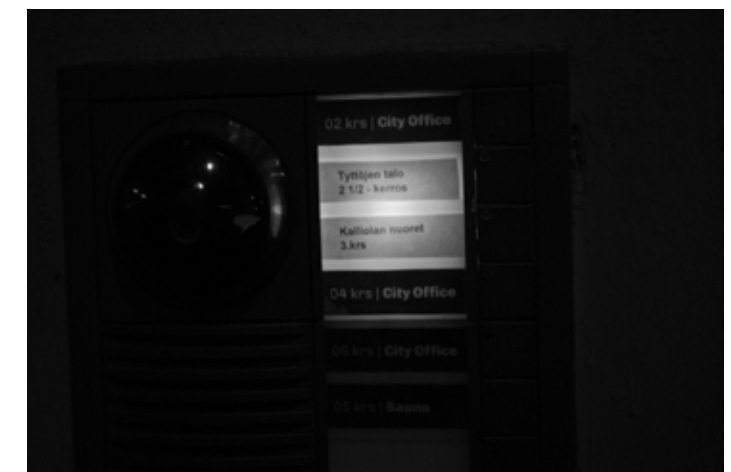
tuetaan nuorta oman identiteettinsä etsimisessä. Sukupuolisuutta käsitellään positiivisena voimavarana.

Sukupuolen lisäksi pyritään ottamaan huomioon jokaisen kulttuurinen tausta. Kulttuurisuutta käsitellään ylipäänsä tapana olla yhteisössä, ei ainoastaan etnisyytenä. Esimerkiksi nuorisokulttuurilla, seksuaalisella suuntautumisella, yhteiskunnallisella osallistumisella tai erilaisilla elämäntavoilla saattaa olla vahva vaikutus nuoren identiteetin muodostumiseen. Myös työntekijältä vaaditaan tällaisessa työssä vahvaa oman identiteettinsä, arvojensa ja stereotyyppioi-densa tunnistamista.

Pojilla Tyttöjen talolle ei ole asiaa, mutta hätä ei ole tämän näköinen: Helsingissä toimii myös Poikien talo, samanlaisella periaatteella.

Lähteet: <http://tyttojentalo.fi>

§

TEOLOGIAN OPISKELIJA ALEKSI VAITTINEN, JOKA ON RÄPPIÄ KULUTTAVILLE TUTUMPI NIMELLÄ AZTRA, TEKEE ALAVIREISTÄ MUSIIKKIA PILKE SILMÄKULMASSA.

Yhdysvaltain eteläräptäustat lyövät kättä gangstaräpin, letkeän länsirannikon bay area-funkin ja brittein saarilta tulevien elektrovaikutteiden kanssa. Sanoituksissa keskitytään paikoin kuositamiseen, ja toisinaan pohditaan olemista eksistentiaalisin ottein. Levyllä Öis ollaan todellakin öissä, ja Kadonneen aarteen metsästyksessä toistuu etsiminen ja pois lähtemisen teema

-Vaikka siellä on päiväkirjamaisia kelailuja joukossa, musiikki on mulle kuitenkin harrastus, jonka kautta puretaan ajatuksia, luodaan tarinoita tai fiilistellään. Musiikki itsessään on eskapismia mulle, tekemisestä tulee hyvä fiilis, Aleksi toteaa.

Sanoituksista löytyvä eskapismi toteutuu myös Aleksin oikeassa elämässä, missä ylimääräinen raha monesti sijoitetaan henkiseen pääomaan, eli matkusteluun. Monessa biisissä rakennetaan mielikuvituksellisia kaukomatkavisiioita,

jossa taivas on kristallia ja elämä tuntuu videopeliltä. Visioita tasapainottavat elämän realiteetit sekä huomiot arjesta ja synkästä maailmantilasta.

-Vaikkei mun musiikki ole alleviivaavan poliittista, niin maailmantilan tarkastelu suodattuu sinne sanoituksiin. Kai se on hyvin suomalaista se synkkyys musiikissa, jotenkin se löytää itsensä sinne. Räpistä itsestään voi löytää tietyn jatkumon karjalaiseen runonlaulantaperinteeseen, sellainen hiljaisen suomalaisen miehen tarve päästä pälättämään.

Innostus heprean opiskeluun lähti jo 2000-luvun alussa, kauan ennen teologian opiskelua, kun Intian matkalla Aleksi tutustui israelilaiseen pariskuntaan.

-Uskonnot, myytit ja tarinat on kiehtoneet aina. Hekreassa ja juutalaisuudessa juuri se mystiikka, mikä kielestä löytyy, innosti opiskelemaan teologiaa. Hekre-

assa kirjaimet, sanojen rakennuspalikat, ovat myös numeroita, ja niiden asettelu uuteen järjestykseen tuo niihin uusia merkityksiä. Kirjain on jo itsessään symboli.

Aleksin musiikki ja sanoitukset ovat täynnä pieniä kikkoja ja viitauksia uskontoihin, mystiikkaan tai okkultismiin. Tuhdin eteläräpkappaleen bpm saattaa olla 66,6, ja kappaleen kertojahahmo saattaa olla ihmissusi.

-Se on enemmän kelailun moodi, satuilua, millä saa itsestään kirjoittajana irti erilaisia asioita. Aztra, vaikka siinä on mun henkilökohtaisia juttuja, on kuitenkin puhujana alter-ego. Roolin avulla läpät voi viedä toiselle tasolle. Musiikista tulisi löytyä myös tietty viihteellisyys, arjesta puhuminen ei ole pidemmän päälle kovin mielenkiintoista. Muusikko on kuitenkin eräänlainen nykyajan poppamies.

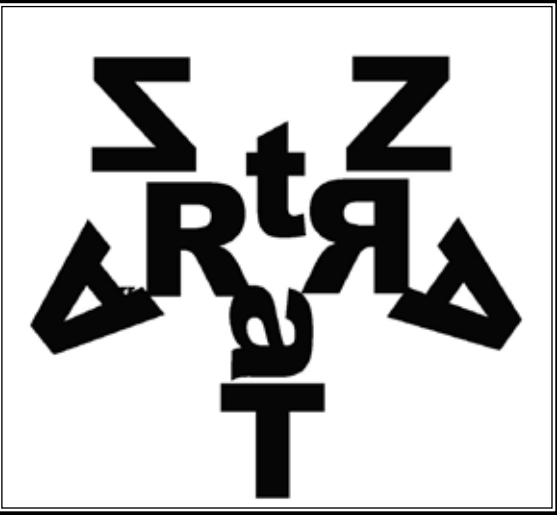
I N F O B O X I
A l e k s i V a i t t i n e n

VT Eksegetiikan opiskelija, sivuaineena käytännöllinen filosofia

Valikoitu diskografia: Kaksi levyä osana Kaucas-yhtyettä, Saastaa suusta (2003) ja Lopunajan laulut (2006), ja soololevyt Outoja päiviä (2008), Öis (2010) ja Kadonneen aarteen metsästys (2012)

Uutta soolomatskua tulossa, sekä yhteis-ep Evil Stöön kanssa.

Toimii myös Kalliolan Nuoret ry:n Poikien talolla ryhmänohjaajana, jossa vetää nuorille musiikintekemisen ohjelmaa.

H DIGITAALINEN PEUKKUPAIKKA VASTAA!

Teksti - Tuomas J. Salo

TOIMITUKSEMME ON kerännyt jo monen vuoden ajan elämää suurempia kysymyksiä, jotta niihin voitaisiin tänään vastata. Kysyjien nimet on muutettu heidän yksityisyytensä turvaamiseksi. (2)

Ensimmäisenä kysyjävuorossa on amishBoy98_: ”Mä meen niiku kesällä riparille ni mun pitäis jo niiku nyt tietää yks tärke juttu. Kannattaako mun niiku ostaa mopo vai mopoauto.”

Täysin satunnainen raamatunjae vastaa: ”Kameleita valvoi ismaelilainen Obil, aaseja meronotilainen Jehdeja.” (1. Aik. 27:30)

Absoluuttisen objektiivisena tulkitsijana voin sanoa, että digitaalinen peukkupaikkasi vastaa kysymykseesi näin: Älä osta kumpaakaan. Kaikkihan tietävät, että sekä kamelit että aasit ovat itsepäisiä eläimiä. Joutuisit naurunalaiseksi kummassakin tapauksessa. Odota, kunnes voit ostaa ”hevosen” eli ihan oikean auton. Tai sitten ”norsun”.

Toisena kysyjävuorossa on KipuPrinsessa: ”Hei, mull ois tällanen tosi tärke kyssäri. Mun mutsi ja faija ei anna mun ottaa lävistystä. Ne tukahduttaa mut, mä tukehdun! Se ois tuolla yhdessä paikassa vaan 42 egee! Tää on mun elämän tärkein päätös! Apua!!!!11111”

Täysin satunnainen raamatunjae vastaa: ”Kultarengas sian kärsässä: kaunis nainen vailla ymmärrystä” (Sananl. 11:22)

Viesti on selvä: nenärengas ei sopisi esteettiseen kokonaisuuteesi. Itse asiassa näyttäisit koruinesi aivan sikalan asukilta. Ilmeisesti olet kuitenkin ulkonäöltäsi varsin miellyttävä. Älä siis turmele ainoaa hyvää ominaisuuttasi.

OLETKO IKINÄ KUULLUT, KUINKA VANHOILLA OLI TAPANA ETSIÄ VASTAUKSIA ELÄMÄN SUURIIN KYSYMYKSIIN ETSIMÄLLÄ TÄYSIN SATUNNAINEN RAAMATUNPAIKKA JA TULKITSEMALLA SEN MERKITYS? EIKÖ KUULOSTAKIN JÄNNITTÄVÄLTÄ? ETKÖ SINÄKIN HALUAISI KOKEA SITÄ TAIVAALLISEN UHKAPELIN JÄNNITYSTÄ, KUN URIM JA TUMMIM VALAHTAVAT HELMASTA? JOS MIELESSÄSI VASTASIT EDELLISIIN KYSYMYKSIIN MYÖNTÄVÄSTI, TÄMÄ ON JUURI SINULLE, SINÄ UUDEN SUKUPOLVEN ENNUSTAJA! SINUN EI ENÄÄ TARVITSE KAIVAA ESIIN TOMUISTA RAAMATTUASI, EIKÄ SINUN MYÖSKÄÄN TARVITSE TIEDÄÄ JO ETUKÄTEEN, MINNE SE SORMI OSUU. TIETOKONE HOITAA KAIKEN PUOLESTASI. KYSYT VAIN KYSYMYKSEN, JA TIETOKONE ARPOO SINULLE TÄYSIN SATUNNAISEN (1) JAKEEN KOKO RAAMATUSTA. EIKÖ OLEKIN KÄTEVÄÄ?

Kolmentena vuorossa on Petter af Jumppander: ”Hyvä Kyyhkysen toimitus, tahtoisin tiedustella kannattaako minun tänäkin vuonna osallistua linnanjuhliin. Ne alkavat nimittäin tuntua näin monen kerran jälkeen jo varsin ikävystyttäviltä, etten sanoisi suorastaan kuolettavilta.”

Hyvä Petter, täysin satunnainen Raamatunjakeesi kertoo seuraavaa: ”--ja jakoi kansalle, koko Israelin väelle, miehille ja naisille, kullekin uhrileivän, yhden osuuden uhrilihasta ja hunajaleivonnaisten. Sitten kaikki lähtivät kotiinsa.” (2. Sam. 6:19)

Oikea tulkinta kuuluu seuraavasti: Mene, mutta muista, että ainoa oikea syy mennä linnanjuhliin on ruoka. Älä jää ihmettelemään tämän vuoden urheilijoita, liikemaailman menestyjiä ja lipeviä poliitikkoja. Rohmua pöydästä pikimmiten kaikki minkä jaksat kantaa ja jaa se presidentinlinnan ulkopuolella värjötteleville alan miehille ja naisille. Mene sitten kotiisi katsomaan juhlia Yle Areenalta.

Noin. Eikö olekin helppoa ja hauskaa? Jotta sinäkin onnistuisit maagisissa ennustuksissasi, etsi netistä yksi niistä monista erilaisista raamatunpaikkageneraattoreista, jotka jakavat satunnaista viisauttaan sitä halajaville. (3) Toivon sinulle jännityksentäyteistä elämää etsiessäsi vastauksia elämäsi suuriin kysymyksiin raamatun biteistä! (4)

- (1): Teknisesti kyseessä on tietysti pseudosatunnainen raamatunjae.
(2): Heitä ei myöskään ole olemassa.
(3): Esim. <http://www.stevenmarkford.com/random-bible-verse-version-2/>
(4): Itsehän uskon toki Raamatun sanainspiraatioon ja erehtymättömyyteen, mutta tämä on naurettavaa. Lopeta ne taikatemput ja koeta lukea, mitä siellä oikeasti sanotaan.

EI NIIN KAUAAN AIKAA SITTEN

Teksti - Ella Luoma

DIAKONIA-AMMATTIKORKEAKOULUN KOHU- UUTISIA SEURATESSA ON VAIKEA YMMÄRTÄÄ, KUINKA TOISIN ASIAT OLIVAT VIELÄ KUUSIKYMMENTÄ VUOTTA TAAKSEPÄIN.

Kun kerron mitä Helsingin Diakonia-ammattikorkeakoulussa tapahtuu 2000- luvun Helsingissä Helena 81, kuuntelee kiinnostuneena: ”Kaikki oli silloin niin erilaista.” Silloin eli noin puoli vuosisataa sitten, kun 19-vuotias Helena lähti opiskelemaan sairaanhoitoa Helsinkiin. Omat vaatteet vaihdettiin laitoksen yhteneviin pukuihin, hiukset laitettiin tiukalle nutturalle ja pieniin huoneisiin majoitettiin kolme tyttöä kerrallaan. Välillä vanhemmat sairaanhoitajat kävivät kurkistelemassa sisälle ja hiljaisuus laskeutui kello kymmenen. Helenan mukaan kirjeet luettiin etukäteen: ”Ne kävivät sellaisen sensuurin, että kenelle kirjoitetaan ja millaisia juttuja saa oikein laittaa kuoreen.”

Helena ei tiedä millaista on olla nunna, mutta uskoo kuitenkin päässeensä melko lähelle. Uskonto ei kuitenkaan ollut se ahdistava tekijä: opetus oli laadukasta ja mielenkiintoista ja yhteisöllisyys loi turvaa. ”Mutta se ainainen tunne siitä, että mitään ei saa tehdä ilman lupaa ja että aina joku tarkkailee... olihan se nuorelle tytölle sellainen luostari.” Helena muistaa kuinka housut eivät olisi naisilla tulleet vapaa-ajallakaan kysymykseen. Tai hiusten laittaminen sitä ainaista nutturaa lukuun ottamatta: ”Nykyään niillä tytoilla on vaikka millaisia kampauksia, se on niin erilaista. Ja sitten niillä on myös omat perheet.”

Hämmästyin. Eikö silloin teidän aikananne ollut perheellisiä sairaanhoitajia? Helena pudistaa päätään. Viiden vuoden koulutuksen päätteeksi, jos mieli jäädä töihin ja kehittyä urallaan Diakonissalaitoksella ei saanut seurustella. Tai mennä naimisiin. Tai hankkia lapsia. Vanhat sairaanhoitajat olivat vanhoja piikoja, mutta hyvin taitavia työssään. Sellainen sopi joillekin naisille. Helena muistaa, että erityisesti Pohjanmaalta tuli monia körttihenkisiä tyttöjä, jotka suorittivat viiden vuoden koulutuksen kunnialla loppuun. Sitten oli niitä muita, joilta se jäi kesken. Rahat loppuivat, toisinaan myös into tarkkaan valvotussa ilmapiirissä. Helena pakkasi laukkunsa alle kahden vuoden.

Jos hän olisi ollut vanhempi ja varakkaampi, koulutus olisi kenties tullut käytyä loppuun. Kaupungilta tilatut tuntiopettajat olivat iso asia tytölle, jolla ei ollut mahdollisuuksia opiskeluun. Oliko teillä lukukausimaksuja? Helena ei muista, vain sen ettei rahaa oikein ollut muutenkaan. Eikä kukaan ainakaan jälkeensä tullut kinuamaan mitään saataviaan.

Myöhemmin, hakiessaan apulaissairaanhoitajan paikkaa, Helena vaikeana myönsi, ettei ollut suorittanut Diakonissalaitoksen tutkintoa. Se ei kuulemma haitannut: tärkeintä oli, että oli joskus opiskellut siellä.

1950- luvulla Helsingin Diakonissalaitoksella oli sairaanhoitoa ja lasten sairaanhoitoa. Nykyään Diakonia-ammattikorkeakoulua puhututtavat syrjäytyminen, huumeidenkäyttö ja alkoholista aiheutuneet ongelmat. Helenan mielestä on omituista ajatella kuinka aika muuttuu. Hän muistaa kuinka uutisissa kerrottiin joskus ammattikorkeakoulun ympärillä pyöriinestä huumekaupasta: ”Voin kuvitella kuinka ne pyhät silloin pyörivät haudassaan.”

TEOLOGI, ET EHKÄ OLE SUOJASSA DIAKIN UUDISTUKSILTA
Teksti Marjo Myyryläinen

Diakonia-ammattikorkeakoulussa (Diak) kuohui kesällä. Papit tekevät työtään yhdessä muun muassa Diakista valmistuvien diakonien ja nuorisotyönohjaajien kanssa, mutta millainen on Diakin kasvattien teologinen koulutus?

Kertauksena mainittakoon, että keväällä 2012 Diakissa käytiin yt-neuvotteluja. Irtisanottuja oli 12, joiden joukossa oli Diakin yliopettaja, teologisen tiedekunnan dosentti, TT Kari Latvus.

Irtisanomiset näkyivät sosiaalisessa mediassa. Kohun kaikki osapuolet ja ulkopuolisetkin saivat suunvuoron. Kun Latvus irtisanottiin kesäkuussa – puhelimitse –, hän purki blogissaan avoimesti tuntojaan ja pohti oppilaitoksen nykytilaa. Blogin lukijamäärät suorastaan räjähtivät.

Myös toisella puolella on tartuttu aiheeseen. Diakin rehtori Jorma Niemelä kirjoittaa Rehtorin huone -blogia, jossa hän kommentoi kohua sen ollessa kuumimmillaan. Latvus syyttää Diakia teologisesta näköalattomuudesta, kun taas Niemelä ei ole huolissaan opiskelijoiden teologisen tietämyksen laadusta ja määrästä.

KENEN KANSSA TEET TYÖSI

Diakonia-ammattikorkeakoulusta valmistuu evankelis-luterilaisen kirkon nuorisotyöohjaajia, diakoneja ja diakonissoja. Diakin tapahtumat ovat tärkeitä kirkolle ja sitä kautta teologeille, koska suurin osa teologista työllistyy kirkkoon.

Nuorisotyöohjaajat, diakonit ja diakonissat ovat tulevien teologien tärkeitä kump-paneita. Tulevaisuuden teologien kannalta ei ole yhdentekevää, millaisen koulutuksen saaneiden kanssa he tekevät työtään.

Aika näyttää, miten Diakin teologinen opetus muuttuu. Diakonien koulutus on nyt täysin erilaista kuin 60 vuotta sitten, mutta sen tilaa vuonna 2072 voi vaan arvella.

www.latvus.wordpress.com

A3 - NYT KESKITY- TÄÄN MUOTOILUUN

Teksti - Matias Koponen

A3-SANASTA TULEE TOIMITAJALLE HETI MIELEEN XEROX KOPIOPAPERI, AUDI A3 SPORTPACK AUTO JA PÄIHDEPSY-KIATRIAN OSASTO TURUSSA. A3 ON MYÖS UUSI VERKKOLEHTI.

A3 on Taikista (Aalto-yliopiston Taideteollinen korkeakoulu) valmistuneiden Heidi Kosken, Essi Kuulan ja Heini Ruuskasen luomus. Muotoilija Heini Ruuskanen kertoo lehden syntyvaiheista.

Viime keväällä Heini teki portfolioblogiinsa juttua ja kävi ot-
tamassa kuvia muotoilijoiden työhuoneista. Hän vieraili silloin
opiskelijakaverinsa Essi Kuulan työhuoneella. Essi keksi idean
muotoiluun keskittyvästä lehdestä. Essi, Heini ja Heidi menivät
pitsalle, jonka voimalla alettiin laatia suunnitelmia.

He huomasiivat, ettei Suomessa ole yhtään lehteä, joka keskit-
tyisi pelkästään muotoiluun. Joitakin muotoiluaiheisia blogeja
sentään löytyy. Suomessa tapahtuu paljon mielenkiintoista jut-
tuja muotoiluun liittyen. “Harva tietää uusista ja vielä pienistä
ilmiöistä muotoilussa ja niitä on tärkeää nostaa esiin”.

Tästä syystä kolmikko perusti muotoiluun keskittyvän verk-
kojulkaisun. Ammattiosaamista löytyi omasta takaa. He kaikki
ovat opiskelleet Taikissa muotoilua. Heidi ja Essi ovat suoritta-
neet myös aikakausijournalismin sivuaineopinnot.

Heini pohtii: “Muotoilussa tapahtuu hienoja juttuja ruohon-
juuritasolla. Valmistuneet opiskelijakaverit ovat nuoria ihmisiä,
aktiivisia ja motivoituneita. Heidän työnsä ovat innovatiivisia
ja uskaliaita. Osa toiminnasta on niin undergroundia, ettei se
tavoita suurta yleisöä”. A3-lehden tarkoitus on tuoda tällaista
toimintaa ihmisten tietoisuuteen.

Heinin mukaan suomalainen muotoilu ei ole pelkkää Aaltoa,
Kukkapuroa ja Sarpanevaa. “On aika jättää menneellä ratsasta-
minen. Meiltä löytyy Suomesta paljon lahjakkaita suunnitteli-
joita, jotka ovat saaneet mielenkiintoisia asioita aikaan. Tottakai
muotoilun perinteitä pitää kunnioittaa, mutta pitää suunnata katse
tulevaan”.

A3-lehden tekijät ovat koulutukseltaan tekstiilitaiteen mais-
tereita. Heini kertoo, millaisen pohjan tekstiilitaide on antanut
muotoiluun: “Tekstiilitaide terminä viittaa taiteeseen, mutta käy-
tän mieluummin termiä tekstiilimuotoilu, sillä se kuvaa paremmin
sitä, mistä on kyse - suunnitellaan pintaa ja pinnan struktuureja.
Siihen kuuluu kudottuja kankaita, painokankaita, teknisiä kankai-
ta, melkein mitä tahansa. Suurelta osin se on pinnan rakentamista
ja ymmärrystä siitä, kuinka pinta muodostuu, mikä on struktuuri
ja tekstuuri. Tärkeää on ymmärtää isompia kokonaisuuksia, johon
sisältyy mm. materiaalitietämistä ja visuaalista osaamista. Taikki
on antanut tiukan ammattitaidon ja mahdollisuuden soveltaa osaa-
mistaan laajalla skaalalla.

Minkälaista on elämä ollut Taikin jälkeen?

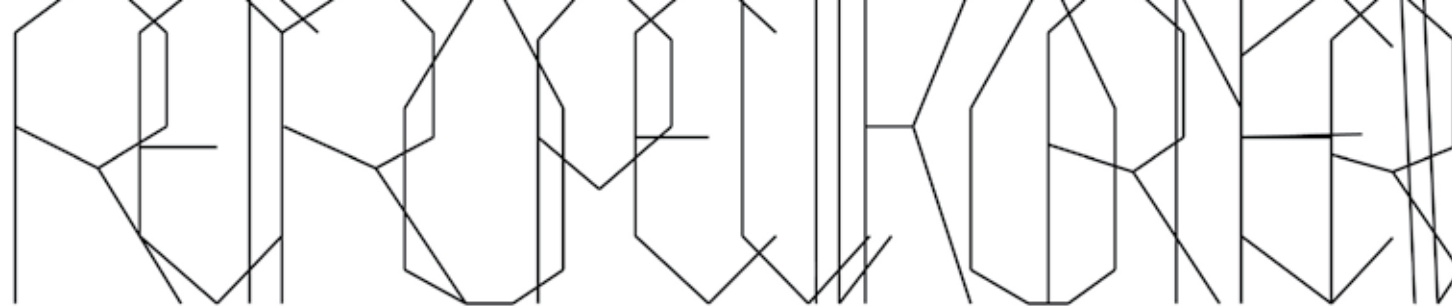
“Taikki on eräänlainen lintukoto, turvallinen ympäristö.
Sieltä pesästä joku päivä sitten tiputaan. Olen seurannut suurella
mielenkiinnolla valmistuneita opiskelijakavereita, millä tavalla
kukin lähtee omaa uraansa luomaan, millä tavalla kukin luo omaa
tapaansa tehdä koulun jälkeen”.

Taikissa solmitut ystävyysuhteet ovat olleet Heinin mukaan
korvaamattomia. “Siellä on saanut tutustua hienoihin ja lahjakkai-
siin tyyppeihin. Yhteistyössä ja yhteisöllisyydessä on suuri voima”.

Tästä hyvä esimerkki on nuorten muotoilijoiden A3-lehti. Lehti
kiteyttää sanomansa: “A3 hengittää muotoilua pinnalla ja pinnan
alle sukeltaen ennakoluulottomasti tuntemattomiinkin vesiin.
Lehteä tehdään yhdessä, intohimoisesti”.

HTTP://HEINIKATARIINA.WORDPRESS.COM/

HTTP://WWW.A3LEHTI.FI/

Tyhjä arpa DIGIEXPOILLA 2012 SAI HIKOILLA.

Teksti - Antti Virtanen

Miksi näitä messuja järjestetään? Ei ainakaan siksi, että siellä pääsisi
testaamaan hyviä pelejä. Messualue oli täynnä kasuaaleille tarkoi-
tettuja tanssi- ja karaokepelejä alustasta riippumatta. K-18 rajatuilla
alueilla, missä oli edes kohtuullisia pelejä näytillä, oli järjettömät
jonot, eikä pelejä ehtinyt edes kunnolla testaamaan. Mitä ne pelit
siellä olivat? Jatko-osia toisensa perään. Uusi Assassin's Creed, uusi
Resident evil, uusi Dead Space, uusi Medal of Honor, uusi Need For
Speed tai NHL, ja lista jatkuu lukemattomilla muilla massiivisilla
jatko-osilla, remakeilla tai franchise-rebooteilla. Kaikki muu olikin
lasten/koko perheen puuhapelejä tai Angry Birdsiä. Jumalauta.

Miksi näitä messuja järjestetään? Messualue oli täynnä 12-vuo-
taita junnuja, jotka joko rullasivat messualueella pyörivien päälle
skeittilaudoilla (syynä samanaikaiset Board Expot) tai energijuoma-
päissään pyörimässä Battlefield 3 –turnauksen katsomossa. Lattiat
olivat täynnä tyhjiä sipsipusseja ja karkkikääreitä. Hetkellinen valon-
pilkahdus näiden nuorten toivojen kohdalla tapahtui kun luulin, että
sankoin joukoin kerääntyneet nuoret olivat tungeksimassa HaLo4:n
ständille. Asiaa tarkemmin tutkittuani ihmistungoksen syy olikin
promotytöt, jotka jakoivat ilmaiseksi energijuomaa. Jumalauta.

Mitä varten näitä messuja järjestetään? Ainakin siksi, että alan
ammattilaiset voivat kokoontua keskenään dokaamaan, mikä on ihan
pätevä syy, mutta messuyleisö ei siitä paljoa hyödy. Kyseinen sisä-
piiritieto tuskin kuitenkaan yllättää ketään, kahvi ja limppari olivat
kovassa huudossa messuständeillä.

Suuri osa messuista oli myös kosketusnäyttöleluja. Sanoiko joku
Nintendo? Nintendo julkaisee uuden tv-konsolin, jonka ohjaimessa
on kosketusnäyttö, jotta se voi julkaista uusiksi 2-8 vuotta vanhoja
pelejä. Ei jumalauta..

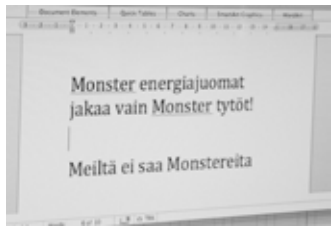
Kai se on tiedossa, että Expot eivät ole Suomen E3, mutta nähtä-
västi kunnollisten, syvyyttä vaativien pelien pelaajat eivät ole (konso-
li) pelifirmojen tärkeintä kohderyhmää.

XBOXilla omat tossut.

Kaunis rietas onnellinen Kaija Koo. Tarvit-
seeko singstaria erikseen promota että ne
myyvät? Suomessa??

Pärinät vain Monstertytöiltä.

J o o n a s R a j a t a l o

MILTÄ SISÄINEN SUVAITSEVAISUUS KUULOSTAA?

SANON MAAILMAN OLEVAN eteen asetettu aarrekkammio: täytyy vain rapsuttaa lika pois sydäimestään nähdäkseen se. Osoittaudun kuitenkin olevani naiivi ja sinisilmäinen, kun lausun tämän julkisella foorumilla.

Kaunopuheisuus ja lyhyisyys eivät ole aikamme myyntivaltteja yrittäessämme vaikuttaa yhteiskuntaamme. Istuva presidentti Sauli Niinistö sai taannoin lokaa niskaansa yrittäessään työryhmänsä kanssa muistuttaa 'ihan tavallisista asioista' 'asiantuntevuuden' asemesta. Kun samasta asiasta muistuttaisi muusikko tai viihdealan vaikuttaja, hän puhuisi asiaa eli suomeksi puhuisi olennaisista asioista. Kynnys arvostella kulttuurivai-
kuttajaa on huomattavasti suurempi kuin politiikkaa, jolta odotetaan ymmärrettävää ja johdonmukaista ilmaisua.

Paradoksaalisesti politiikon kielenkäytön tulee kuitenkin sisältää kielellistä jargonia, joka pois sulkee kielen arkikielistä käyttökelpoisuutta. Siksi lieneekin hyvin epätodennäköistä, että kukaan – politiikantoinmittajia ja -tutkijoita lukuun ottamatta – tulisi siteeraamaan näitä sutkautuksia päiväkahvikeskustelussa tai puheissa.

Kuitenkin yhteiskunnallisen vaikuttamisen keinot tarvitsevat yhä enemmän tunteiden sisällyttämistä retoriikkaan. Tunteeton asiantuntevuus ei liikuta sisäistä maailmaamme, saatika lisää ymmärrystämme maailman tilasta. Arkimme ei myöskään tarvitse selkeitä faktoja, jotta voisimme toimia oikein. Olennaista on uudelleenoppia järjen ja tunteen paradoksaalisuus elämässä ja yksinkertaisesti sietää sitä.

Tähän sain muistutuksen parilta kupposen äärestä tavatulta tohtorismieheltä ja tohtorikoulutettavalta: ”Jos tahdot oikeasti ymmärtää jotain olennaista, lue enemmän runoja”. Se oli tiedeyhteisön koulimien sankareiden akateemisen uran kehityksen oivallus. Elämää ei tarvitse rakentaa täysin johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Samoin ihmiset ympärillä eivät toimi aina johdonmukaisesti. Ihmisten arjen teot ovat enemmän kuin tekojen vaikutusten ymmärryksen osien summa.

Arjen ääni, joka toimintojamme ohjaa, pyrkii kuitenkin yksinkertaistamaan asiat. Miksemme siis oppisi arvostamaa henkilöitä, joilla on kykyä nähdä pilkkuvirheiden ja muotoiluseikkojen taakse? Ihmisiä, joilla on kykyä katsoa läpi jokaisen tekstin ja hyväksyä viesti tasavertaiseksi keskustelukumppaniksi oman sisäisen maailmansa kanssa.

Heidi-Mimosa-Terhi-Mario-Minna-Ella -Pete-Isto-Olli-Pekka-Mari-Juomas-Jaomas-Iikka-Matias
Anna-Antti-Sofia

Anna-Antti-Sofia

KYYHKYNEN KILTAA VUODESTA 2012//
ANNOimme kaiken - SAimme kaiken

Handwritten signature: *Handwritten signature*

LIITY PAPPISLIITON OPISKELIJÄSENEKSI!

Opiskelijajäsenyys on
ilmainen.

Mitä saat?

- neuvontaa ja koulutusta
työllisyysasioissa
- Crux-lehden postiluukkuusi
viisi kertaa vuodessa
- matkavakuutuksen
- mahdollisuuden hakea
matka-apurahaa

Lisäksi voit liittyä Erytiskoulutettujen
työttömyyskassaan erillistä korvausta vastaan.

PAPPISLIITTO PRÄSTFÖRBUNDET

www.akiliitot.fi